

Inhoudsopgave

<i>Visie</i>	1
<i>Redactioneel</i>	1
<i>Zomer!!</i>	2
<i>Overall wonen, nergens thuis</i>	2
<i>Medeleven</i>	5
<i>Wekelijkse bloemengroet</i>	5
<i>Bij de vieringen</i>	5
<i>Cursus 'een relevante preek'</i>	5
<i>Ter nagedachtenis aan</i>	6
<i>Arentje Oppenheimer-Dekker</i>	7
<i>Huwelijken</i>	7
<i>Bijdrage Bulletin 2014</i>	8
<i>Uitvoering door tenor Hendrik Vonk en pianist René Rakier een succes</i>	8
<i>Opbrengst collecten mei-juni 2014</i>	9
<i>Michelin ster uitgereikt aan de kookgroep van de Regenboogdis</i>	9
<i>Jongvolwassenen en Jonge Gezinnen</i>	10
<i>Actie voor de voedselbank</i>	11
<i>Nieuwe uitgaven NBG</i>	12
<i>Spraakgebrek</i>	13
<i>Fijne vakantie - een kleurplaat</i>	14

Visie

In 'De Regenboog' komen we als christenen uit verschillende kerkelijke tradities bijeen om samen ons geloof te beleven, te vieren, te belijden en te verdiepen.

Geïnspireerd door de Bijbel willen we elkaar bemoedigen om te leven zoals Jezus ons heeft voorgeleefd.

De oecumene is voor ons de weg om ons geloof op een open manier te ervaren, in vieringen, leren en dagelijkse activiteiten.

In verbondenheid met de kerken waaruit we voortkomen, zoeken we naar wat ons bindt en naar mogelijkheden om elkaar met de veelkleurigheid van ons geloof te verrijken.

We willen een open uitnodigende gemeenschap zijn en een gastvrij huis voor wie behoefte heeft aan steun, aandacht of warmte.

We voelen ons betrokken bij mensen, dichtbij en veraf, met al hun verschillende culturen en religieuze achtergronden en willen vanuit ons geloof een bijdrage leveren aan een samenleving, waarin ieder mens tot zijn recht kan komen.

Redactioneel

Toen we als redactieteam half juni bijeenkwamen om dit Bulletin te bespreken, waren we vrij snel uitgepraat. Er was bijna geen kopij binnengekomen. We hebben de tijd daarom ook gebruikt om eens kritisch naar het verschijningschema te kijken. De periode tussen de uiterste inleverdatum voor de kopij en de dag waarop het Bulletin bezorgd wordt, telt nu ongeveer 18 dagen. De redactie gaat dit najaar onderzoeken of dat in 2015 wellicht anders kan.

Na de redactievergadering is er gelukkig nog de nodige kopij binnengekomen. U hebt dus toch genoeg te lezen.

Ds. Inge Smidt opent dit nummer met enkele gedachten over de zomer. Daarna volgt een voor de Regenboog actueel artikel uit Woord en Dienst, geschreven door Dr. Jan Hendriks. Deze hoofddocent praktische theologie en adviseur kerkopbouw, beschrijft een aantal voorwaarden om te komen tot een bloeiende geloofsgemeenschap. Na informatie over enkele vieringen die u binnenkort kunt verwachten, kunt u meer lezen over de cursus 'een relevante preek' die Ds. Inge Smidt de afgelopen periode heeft gevolgd.

In mei is Arentje Oppenheimer overleden. Zij heeft veel voor de Regenboog betekend.

Ds. John Boon schreef haar in memoriam.

Hierna volgt de aankondiging van twee huwelijken die Ds. Inge Smidt zal sluiten.

Zoals beloofd in het vorige Bulletin, kunt u meer lezen over Hendrik Vonk en over de uitvoering van Schuberts Liedcyclus

"Schwanengesang", die hij op 11 juni in de Regenboog gegeven heeft. Na het overzicht van de opbrengst van de collecten deelt Frances u verheugd mee dat de Regenboogdis een Michelin ster gekregen heeft uit handen van Corrie van der Zee.

Na een uitnodiging voor jongvolwassenen en jonge gezinnen, is er een verslag over de actie voor de voedselbank door de Bakkerij.

Het Bulletin eindigt met informatie van het NBG en de column van Corine.

De agenda ontbreekt dit keer, omdat veel activiteiten in de zomerperiode stilliggen.

De redactie wenst u een goede zomer toe en hoopt u over drie maanden een stevig Bulletin te bezorgen.

Zomer!!

Het weer begint warmer te worden (af en toe), buiten begint te lokken. De mensen die in de kracht van hun jaren zijn en druk met school, studie, gezinnen, met werk, met (klein) kinderen, met familie beginnen er steeds vermoeider uit te zien. Het geduld raakt sneller op en de humeuren zijn soms wat prikkelbaar. 'Het is tijd voor vakantie' zeggen we dan. Het is ook de tijd dat de kerken aan hun zomerperiode beginnen: er zijn wel mensen, maar minder dan anders. De zomer is voor velen het moment om even tot jezelf te komen, een soort grote zondagsrust om weer te ontdekken dat je er zelf ook nog bent, hoe heerlijk het is om een gezin te hebben, hoe goed de buitenlucht voelt, hoe fijn het is om lange avonden mee te mogen maken. Tijd om het leven te herontdekken nadat het vaak bedolven is onder het stof van de dagelijkse verplichtingen. Eindelijk tijd om jezelf weer eens die vraag te stellen: wat is nu werkelijk van waarde in mijn leven en lukt het me om me daar van bewust te blijven? Voor anderen is de zomer een tijd van stille straten, lege winkels en weinig aanspraak. Waar deze weken de eerste groep niet lang genoeg kunnen duren, kijken anderen uit naar het einde van de zomer, als 'iedereen er weer is'. Ik wens u allen een hele goede zomer. Ook voor de Regenboog is even pas op de plaats maken niet verkeerd na een intensief jaar met veel veranderingen. Al met al is het geen slecht jaar geweest. We zijn met elkaar heel concreet bezig geweest met de vraag 'wie zijn wij eigenlijk als Regenboog en hoe willen we verder?' We kijken uit naar het nieuwe beleidsplan waar heel veel Regenbogers voor meegedacht hebben. Voor deze zomer wens ik u alle goeds. De Merenwijk is niet zo groot en wie thuis zijn,

zullen elkaar ongetwijfeld tegen het lijf lopen. Zo kunnen we, ondanks kleinere aantallen aanwezigen toch de onderlinge verbondenheid door de zomer heen vast houden. Een goed gevoel. Ons allen wens ik toe: ga met God, ook deze zomertijd. Laat deze dagen een spiegel voor ons zijn van Zijn liefde zoals we die ook in de schepping en in elkaar zien oplichten en van het leven zelf zo gevarieerd als het is. Kom op adem en misschien kan de Geest ons weer open ademen, - zoals we bij de gebeden regelmatig zingen-, zodat we met nieuwe kracht, inspiratie en een levend geloof naar het nieuwe seizoen mogen toeleven. Ik hoop dat we elkaar weer verkwikt en in goede gezondheid mogen terugvinden in de Merenwijk en de geloofsgemeenschap.

hartelijke groet,

Inge Smidt, pred.

In de afgelopen maanden zijn veel mensen in de Regenboog druk bezig geweest met een nieuw beleidsplan voor de komende jaren. In het onderstaande artikel beschrijft Jan Hendriks een aantal voorwaarden om te komen tot een bloeiende geloofsgemeenschap.

Overal wonen, nergens thuis

Dr. Jan Hendriks, emeritus hoofddocent praktische theologie VU en adviseur kerkopbouw.

De samenleving wordt steeds eenvormiger. Er ontstaat een dominante seculiere cultuur beheerst door wetenschap, techniek en economie. Die heeft een sterke zuigkracht. Hoe kunnen kerken zich in deze situatie gedragen?

Om te beginnen kunnen we de betekenis van de vraag hoe kerken zich in een seculiere cultuur van eenvormigheid kunnen opstellen

negeren; gewoon verder gaan. *Doen alsof* zou je deze reactie kunnen noemen. Ik ontleen deze term aan de medische sociologie, waarin deze reactie beschreven wordt als een van de manieren waarop arts en patiënt met terminale ziekte kunnen omgaan. Hierbij past als gedragsregel: het probleem niet aanroeren. Doe je dat toch, dan ben je een spelbreker. En dat leidt tot sancties. Zo gaat dat ook in gemeenten waar deze stijl gangbaar is. Degenen die het wagen te wijzen op de werkelijke situatie – en zo de rust verstoren – worden versleten voor zeuren, verzuurden en zwartkijkers.

Alles of niets

Als we de ontkenning van het probleem buiten beschouwing laten, blijven er drie mogelijke reacties over. De eerste is je terugtrekken in het isolement. Gemeenten die dit doen bewaren de eigen identiteit zo goed en zo kwaad als dat gaat, maar zijn gesloten naar buiten. De godslamp blijft branden maar in een afgesloten ruimte. De kerk krijgt zo het karakter van ‘een heilige rest’.

Het spiegelbeeld daarvan is aanpassing aan de dominante cultuur. We integreren in de dominante cultuur en kijken van daaruit naar de eigen traditie en strepen weg – niet al te luidruchtig, je moet pastoraal blijven – wat volgens het cultuurpatroon dwaas of ergerlijk is. Wat niet te rijmen is met het gezond verstand gaat eruit, en wat gezond verstand is wordt bepaald door de dominante cultuur. Zo’n kerk staat open voor de omgeving, maar verliest de eigen identiteit.

Als vreemdelingen

Er is nog een derde reactie mogelijk: open naar de samenleving en tegelijk een duidelijke identiteit bewaren. Open naar buitenstaanders én jezelf laten zien. Dat is de aloude opgave: in de wereld zijn, niet ván de wereld. Leven in deze wereld, maar als vreemdelingen: ‘Overal wonen, nergens thuis’. Dat lijkt mij hét model.

Wat is daarvoor nodig? Ik beperk me tot zeven voorwaarden die ik ontleen aan de praktijk van bloeiende gemeenten.

1. *Vertrouw*. Laat je niet beheersen door angst. God is onze metgezel (bisschop Tutu). Ontspan.

2. *Draai je om, zie het waardevolle*. Zie dat wat lof verdient, zoals Paulus dat noemt. Laat je niet beheersen door problemen.

3. *Respecteer mensen*. Zie hen als uniek, als begaafd – de Geest is uitgestort op allen – en maak dus ruimte voor ‘gewone mensen’. Voor leden van de gemeente en buitenstaanders, voor ‘kerk en schare’ (Noordmans).

4. *Zie de pastor als vroedvrouw*. Zie de pastor niet als leider van wie het allemaal afhangt, maar als vroedvrouw. De vroedvrouw is niet gericht op het overbrengen van haar visie, maar wil tot het licht brengen wat er in de gemeente aan nieuw leven schuil gaat en dat verder ontwikkelen.

5. *Vestig de aandacht op de essentie*. Wat is die essentie? Samenkomen voor gebed en dienst. Zo ontstaat een nieuwe gemeenschap.

Bidden zoals Miskotte dat omschrijft: vragen, danken, biechten én zich verbinden; geloften doen. Dienen in de zin van Marcus 3: het goede nieuws verspreiden en boze geesten uitdrijven. Vandaag is met name het gebed bedreigd. In een reflectie over de poster waarop de wereldbol staat, gedragen door de hand van God, schrijft Anton Houtepen: ‘Wie loopt er nog warm voor dit soort beelden? Want precies over die dragende hand van God en de zin van ons gebed zijn wij, Europese christenen, in grote twijfel geraakt door de ons omringende en ook in onszelf huizende agnostische cultuur’. Voor het gebed is het nodig God aan te spreken als persoon. Daar moet je natuurlijk geen karikatuur van maken door Hem te zien als een man of vrouw of een uitvergroting daarvan, maar wel als individu. Frits de Lange: ‘God is meer dan persoonlijk, maar Hij is dat toch op zijn minst’

6. *Schep ruimte voor ervaringen en ervaringsverhalen*. Er zijn twee soorten kennis: weten en kennen (ergens vertrouwd mee zijn). We moeten die twee niet tegen elkaar uitspelen, maar er is wel een rangorde. Zeker wat de relatie tot God betreft. Beslissend is niet wat we over God weten, maar of we met hem vertrouwd zijn. ‘Mijn volk komt om doordat het met mij niet vertrouwd is’ (Hosea 4:6). Daar komt het op aan.

De eigenlijke vraag is bijvoorbeeld niet: bestaat God, maar: hebt u hem wel eens ervaren. Of: kent u iemand die het goddelijke ervaren heeft. Op die ervaring komt het aan. In het bijzonder in het leven in onze seculiere cultuur. Al in 1966 stelde Karl Rahner: ‘De christen van morgen zal een “mysticus” zijn – iemand die iets ervaren heeft – of hij zal niet zijn’.

Ervaring. Daar verlangen mensen naar. Naar de omslag die Job maakte: 'Eerder had ik slechts over u gehoord, maar nu heb ik u met eigen ogen aanschouwd' (Job 42:5). Dat is het. In de werkelijkheid van alledag een signaal opvangen van de andere kant. Waarop een mens alleen maar kan reageren met een verwonderd, dankbaar en opgelucht: 'Hij is het weer!' (C.A. van Peursen). Zoals veelal in bijbelse verhalen gebeurt.

Ervaring leidt tot kennis, en die kennis is de basis van het weten. Dat komt prachtig tot uiting bij Ruben van Zwielen, theoloog van het jaar 2013. Op de vraag van een journalist: 'Waar haal jij het vertrouwen vandaan dat God werkelijk bestaat', reageert hij niet met een spitsvondige redenering, maar met ervaringsverhalen. Zoals deze: 'Ik heb momenten dat ik mij voel als een Mozes die een stem hoort die zegt: "Ga jij dat doen".' Hij schakelt over van weten, naar kennen.

Op ervaringen komt het aan, maar daar kan het niet bij blijven. Voor kerk-zijn in een agnostische cultuur is wezenlijk elkaar die ervaringen toe te vertrouwen! Die verhalen bouwen gemeenschap. Verhalen vertellen behoort bij de kerk. Kerk is een verhaalgemeenschap. Henk de Roest spitst dat toe in de stelling: 'als kerkmensen op geen enkele manier aan elkaar of aan anderen kunnen vertellen dat zij iets van God merken in hun leven, dat blijft er niet veel over van het christelijk geloof.'

7. Participatieve viering. Deelnemen aan het collectief ritueel – aan de vieringen zeg maar – is essentieel. In het bijzonder in onze seculiere cultuur, waar verwijzingen naar God schaars zijn. Daarbij gaat het niet alleen om de zondagse viering, maar evenzeer om de viering in kleine groepen. Het gaat om liturgie. We ontdekken een andere wereld dan die van de dominant.

Voor de dichter J.W. Schulte Nordholt is geloven ook niet zo eenvoudig. Ook hij voelt de zuigkracht van de dominante cultuur. Maar als hij zich voegt in de liturgie, dan ervaart hij een nieuwe wereld:

*Maar als ik door het pad naar voren schrijd
en om mij heen de arme stervelingen
mensen zo dwaas als ik, de lofzang zingen:
'O Heer, uw bloed roept voor altijd
barmhartigheid, barmhartigheid'*

*dan ben ik niet verlegen met mijn God,
dan is hij vlak bij mij, dan weet ik zeker*

*dat hij mij aankijkt uit de donkere beker,
dan eet ik zijn genadebrood,
dan leef ik van zijn dwaze dood.*

(uit het gedicht: 'Verlegen met mijn God')

Deelname aan liturgie is essentieel. Vandaar dat de negentiende-eeuwse godsdienstsocioloog Frederique le Play stelt: 'Mensen geloven niet meer omdat zij niet meer naar de kerk gaan'. Niet omgekeerd. Maar dat alles onder voorbehoud dat je in de liturgie de kans krijgt mee te doen – van de tribune af te komen om 'het heilig spel' mee te spelen – én er wat te ervaren, te beleven valt. Ook dat wordt duidelijk uit wat Schulte Nordholt schrijft.

Essentieel is dat alle genoemde voorwaarden gerealiseerd worden.

De zorgeloze gemeente

De zeven voorwaarden zijn geen losse punten, maar zeven puzzelstukjes die één geheel vormen. Als we die op elkaar aansluiten, ontstaat een begaanbare en inspirerende weg – de weg van vertrouwen – en van het model van de zorgeloze gemeente. Samen vormen zij wat we vandaag noemen *Waarderende Gemeenteopbouw*. Beide passen in onze agnostische cultuur. Niet angstig bezorgd (waar blijven we?), maar vertrouwensvol. Bevrijd van de zorgen voor morgen, de focus gericht op de essentie: Bidden en Dienen.

Is het allemaal ingewikkeld? Nee, wel ongewoon. Hoe die weg loopt en hoe dit model vorm krijgt, heb ik beschreven in het boek *Goede Wijn. Waarderende gemeenteopbouw*. Gaandeweg worden alle voorwaarden als vanzelf gerealiseerd. Het begint met het kiezen van een positief thema. Niet een tobberige vraag als: heeft de kerk nog toekomst? Maar bijvoorbeeld met een vraag als: hoe kan onze gemeente de godslamp reflecteren? De eerste stap is: vertel elkaar wanneer je onze gemeente zo ervaren hebt. De weg begint met ervaringsverhalen. Daarmee verandert de sfeer. Somberheid maakt plaats voor opgewektheid. En dan verder. In het genoemde boekje is dat beschreven. Ik heb dat alles niet zelf bedacht, maar ontdekt in bloeiende gemeenten. Ik ben meer reporter dan auteur.

Dr. Jan Hendriks

Bron: Woord en Dienst, jaargang 63, nummer 1, 2014 (pagina 30-32). Ingekort door de redactie.

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores?
Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Maja van Spaandonk, telefoon: 521 43 59
E-mail: maja.v.spaandonk@live.nl

Bij de vieringen

Zondag **13 juli** luisteren we naar de gelijkenis van de zaaier uit Matteüs 13. Het woord wordt gezaaid, maar wortelt het ook/ komt het op, zal het

vrucht dragen?
In de tijd van Jezus en de jonge gemeenten een even grote

vraag als in onze tijd. Maar ondanks de vele manieren waarop het woord door mensen niet opgepakt wordt, waarop het zaad in onvruchtbare grond terecht komt,

is deze gelijkenis vol hoop: uiteindelijk zullen er velen zijn die door dit woord geraakt worden en het in zich zullen dragen. De oogst zal groot zijn, zegt Jezus hier.

Zondag **7 september** luisteren we naar Matteüs 18, een gedeelte dat gaat over de omgang met elkaar in de kerk/geloofsgemeenschap. Het hoofdstuk begint met de vraag: "wie van ons is de grootste" ? Jezus zet dan een kind in het midden en zegt: 'hij die gewoon gering durft te zijn' (vertaling Naardense Bijbel). In vers 15 komt een andere vraag op: wat doe je als de één in de geloofsgemeenschap een ander kwaad gedaan heeft? en opnieuw klinkt eigenlijk: 'durf dan klein te zijn'. Begin geen hetze tegen die ander, maar begin op z'n kleinst, - met een gesprek onder vier ogen. Wat werkt beter in een groep mensen: groot zijn, klein zijn, er tussen in zijn? Waarom dit advies?

Inge Smidt, pred.

Cursus 'een relevante preek'

Het afgelopen half jaar heb ik in het kader van de 'permanente educatie' (verplichte nascholing vanuit de PKN) een cursus gevolgd over de vraag: is preken nog relevant op dit moment? Het was een intensieve cursus die naar vele manieren van preken keek: moeten wij profetisch preken en het duister in het leven ontmaskeren in het licht van God? Of zijn preken eigenlijk het begeleiden van ons als gelovigen op onze levens- en geloofsweg? Moeten we de boodschap van God vrijmoedig neerzetten ondanks het feit dat weinigen er oor voor hebben? Of is het de taak van de prediker om uit te leggen en vast te houden wat de kerk als wezenlijk en kostbaar bewaard heeft door de eeuwen heen om dat door te kunnen geven naar volgende tijden en generaties?

Al deze manieren van preken zijn natuurlijk niet nieuw: in allerlei toonaarden komt u ze in de Bijbel zelf ook tegen. Het hangt soms sterk van de tekst, de situatie, de hoorders en de prediker af welke invalshoek het meest geëigend is voor een concrete preek.

En dat was het andere aandachtspunt van deze cursus. Naast een overzicht in vogelvlucht over de manieren waarop in kerken gepreekt is vanaf het ontstaan van de christelijke gemeenten, werd er aandacht geschonken aan de plaats van de prediker in de gemeente. Van wie krijgt de prediker zijn legitimatie? Van het Woord dat hij/zij spreekt?

Van de kerk waarbinnen hij/zij functioneert?
Van de gemeente die hem/haar geroepen heeft
om dit werk voor hen te doen? Van zijn/haar
eigen onvolprezen kwaliteiten? En als je dan
voor deze taak staat, hoe kun jij, als deze
persoon, dat dan op zo'n manier doen dat het
God, het Woord, jou en je gemeente recht
doet?

Geen eenvoudige vragen, maar wel heel goed
om ze te stellen en te bespreken met zo'n
twintig collega's van wie velen al meer dan
twintig jaar predikant waren in allerlei soorten
gemeenten van de PKN van zeer behoudend
tot zeer vrijzinnig met alle schakeringen daar
tussen in.

Tussen de gesprekken en oefeningen door
kregen we met elkaar een stoomcursus
hedendaagse 'preekkunde'. Alle moderne
inzichten kwamen langs in artikelen en boeken.

Het was goed op deze manier bij te tanken en
opgefrist te worden. Het was ook heel
inspirerend.

Maar wat me misschien wel het meest getroffen
heeft, - ik zal het vast al eens eerder gezegd
hebben -, is de overgave waarmee al deze
verschillende mensen, mannen en vrouwen,
hun werk deden. Wat zijn er toch veel goede
mensen in al hun verscheidenheid in onze
kerken. Je zou zeggen: wat moeten we een
bijzondere God hebben om gewone, beschei-
den mensen zó te inspireren.

De cursus heeft mij frisse moed en zin gegeven
om weer met het Woord en de verkondiging
aan de slag te gaan. Nu maar hopen dat u daar
ook iets van merken zult.

Inge Smidt, pred.

Ter nagedachtenis aan Arentje Oppenheimer-Dekker

Op 28 mei is Arentje Oppenheimer op 87 jarige
leeftijd overleden. Arentje woonde in de
Stokroos, maar verbleef de laatste jaren in
Verpleeghuis Overrhijn aan de Willem de
Zwijgerlaan.

We herinneren ons Arentje als een betrokken
lid van onze geloofsgemeenschap, die actief
deelnam aan de Rozenkring en de werkgroep
Vorming & Toerusting; zich zeer inzette voor de
leerhuizen over het Oude en Nieuwe
Testament; deel uitmaakte van de Algemene
Kerkelijke Merenwijkraad en een warme plek
innam in de harten van velen.

prof.dr. Arentje Oppenheimer - Dekker

Diezelfde betrokkenheid toonde Arentje ook bij
de universiteit, waar zij in 1957 promoveerde en
in 1965 het ambt van lector en later dat van
hoogleraar in de anatomie en de embryologie
aanvaardde. Ze wist bescheidenheid te combi-
neren met ambitie, assertiviteit en effectiviteit.
Ze was een graag geziene collega en docent
en op haar vakgebied een vraagbaak voor
velen.

Haar verbondenheid met andere disciplines en
maatschappelijke betrokkenheid kwamen tot
uiting in haar activiteiten bij de Soroptimisten,
een internationale club van vakvrouwen die zich
inzetten voor de versterking van de positie van
de vrouw en zich ook inzetten voor maatschap-
pelijke doelen (basisschool Kenia) en waar
Arentje in het verleden ook verschillende be-
stuursfuncties vervulde.

Naast al deze kerkelijke, universitaire en
maatschappelijke betrokkenheid was Arentje
ook een bijzondere en lieve oma voor de
kleinkinderen van haar man Klaus
Oppenheimer. Na zijn overlijden in 1986 ging
Arentje al gauw met vervroegd pensioen en
theologie studeren om zo zijn laatste
onvoltooide boek te kunnen afronden.

Aan al haar activiteiten kwam een abrupt einde
toen zij in 2006 getroffen werd door een
hersenvloeding die haar spraak- en
bewegingsmogelijkheden aantastte. Dankbaar
was ze voor alle bezoek en aandacht die ze de
afgelopen jaren van velen mocht ontvangen.
Blij verrast kon ze je ontvangen en genoot ze
van alle herkenning in personen en verhalen.
Bewonderenswaardig was de wijze waarop ze
haar lot aanvaardde en blijmoedig kon genieten
van het goede dat overbleef.

We hebben afscheid van haar genomen in het
Groene Kerkje in Oegstgeest, in een viering

waarin de geestelijk verzorger van Overhijj vooring en gesproken werd door een kleinzoon, door haar opvolgster Adriana Gittenberger namens de Universiteit en door Akke Timmermans namens de Soroptimisten. Onze gedachten gaan uit naar haar familie (en in het bijzonder haar zus Corrie die haar de laatste jaren dagelijks bezocht) en allen die haar zullen missen. We denken met dankbaarheid terug aan wie ze in ons midden mocht zijn. Dat zij in de gedachten van velen mag blijven voortleven.

John Boon
(met veel dank aan Akke Timmermans-Kuiken)

Op 26 mei 2014 is, op 87 jarige leeftijd, overleden

prof. dr. Arentje Oppenheimer - Dekker

Arentje was enorm betrokken bij het universitair, kerkelijk en maatschappelijk leven.

We herinneren haar als een zelfstandige en geduldige vrouw vol interesse voor haar medemens en als een bijzondere en lieve oma.

Bart Oppenheimer
Gijs & Albertien Oppenheimer
Joep & Luuk
Chris Oppenheimer
Eva Dijkerman
David & Susanna
Ans Daams

Bijdrage Bulletin 2014

De bank kan om nog onduidelijke redenen de voorbedrukte acceptgiro's die met het vorige Bulletin zijn meegestuurd niet verwerken. Als het overmaken van uw bijdrage nog niet gelukt is, wilt u dan uw bijdrage overmaken door middel van telebankieren of uw eigen blanco acceptgiroformulier aan rekeningnummer NL08 INGB 0004 0149 00 ten name van Algemene Kerkelijke Merenwijkraad / Administratie Bulletin te Leiden? De kosten van het Bulletin bedragen € 9,65 voor Merenwijkers en € 19,15 bij bezorging per post voor Buiten Merenwijkers. Een hoger bedrag is uiteraard ook welkom.

Gerard Kempen
tel 071-5211343
gerard.van.kempen@casema.nl

Huwelijken

Binnen de geloofsgemeenschap van de Regenboog zijn de komende maanden voor zeker twee stellen bijzondere en feestelijke maanden. We hebben twee (aanstaande) bruidsparen in ons midden.

Op zaterdag **28 juni** trouwen Bertien Bos en Peter Paulus.

Zij vragen een zegen over hun huwelijk in de Oude Dorpskerk van Bunnik, voorganger daarin is ds. Inge Smidt. Peter en Bertien zijn sinds kort inwoners van de Merenwijk, - Peter woonde tot nu toe elders in Leiden en Bertien in Utrecht. We heten hen van harte welkom in ons midden en wensen hun de 28^e een prachtige dag toe en een gezegend, gelukkig huwelijk.

Op zaterdag **20 september** hopen Christina Meijer en Joy Mulyono hun huwelijk te vieren. De kerkelijke huwelijksinzegening zal plaats vinden in de

Regenboog met als voorganger ds. Inge Smidt. Christina en Joy hebben dan maanden achter de rug van veel ingrijpende beslissingen en veranderingen: het zoeken van een huis voor hen samen, Joy die belij-

denis heeft gedaan en dan als bekroning op dat alles hun huwelijk als de uiteindelijke stap naar een leven samen. Wij wensen hun veel zegen toe en heel veel geluk, op hun grote dag en in hun verdere leven.

Inge Smidt, pred.

Uitvoering door tenor Hendrik Vonk en pianist René Rakier van Franz Schuberts Liedcyclus Schwanengesang een succes

In het vorige Bulletin heeft u kunnen lezen dat Hendrik Vonk de nieuwe dirigent is van het Regenboogkoor. Afgelopen woensdag 11 juni jl. was de laatste repetitie van het Regenboogkoor voor de vakantie. Hendrik Vonk stelde voor hier een speciaal moment van te maken. Hij bood aan de liederencyclus "Schwanengesang" van Franz Schubert ten gehore te brengen voor de leden van het koor, de mensen van de Regenboog en ook voor belangstellenden daarbuiten. Hoewel deze uitvoering op zeer korte termijn georganiseerd werd, was de opkomst groot. Hendrik Vonk stelde zijn vaste pianist René Rakier voor. Deze opende de avond met een muziekstuk van Haydn. Regenboogkoorpienist Wilfred van der Wal sloeg deze avond vakkundig de bladmuziek om.

Schwanengesang van Schubert bestaat uit 14 liederen. Hendrik Vonk schetste vooraf de sfeer van elk lied. Al naar gelang van die sfeer was het ene lied licht en vrolijk en een ander luid en vol drama. Deze verschillen werden mooi door Hendrik Vonk ten gehore gebracht met zijn prachtig geschoolde stem. Als toegift zong Hendrik Vonk "Der Erlkönig" van Goethe.

Om wat meer over zijn achtergrond te weten te komen heeft de redactie contact met Hendrik

Vonk gezocht en hem gevraagd iets daarover te vertellen.

Vanaf zijn 11e levensjaar heeft Hendrik als muzikant/musicus meegewerkt aan liturgische vieringen in verschillende protestantse en Rooms Katholieke kerken. Momenteel is hij dirigent van een parochiekoor in de St Jan de Doper te Utrecht en had er het afgelopen half jaar door een vervanging wegens ziekte, nog een 2e succesvol onder zijn hoede in dezelfde parochie. Tevens heeft Hendrik een speciaal project geleid met een projectkoor om de "Misa Criolla" van Ariel Ramirez uit te voeren, waarbij hijzelf de tenor-solo heeft gezongen.

Van huis uit is Hendrik Gereformeerd Vrijgemaakt en heeft samen met gemeenteleden destijds een Cantorij opgericht in de Rehobothkerk te Utrecht. Tijdens zijn studie Muziekwetenschappen is hij lid geweest van de Dom cantorij te Utrecht en hij heeft later tijdens zijn studie zang en koordirectie aan het Rotterdams Conservatorium en de HKU (Hogeschool voor de Kunsten Utrecht) nog 5 jaar alle tenor solo's gezongen bij de Nederlandse- en Dom cantorij bij de zaterdagmiddagconcerten en de hoog

liturgische vieringen en vele vespers in de Utrechtse Domkerk.

Naast koordirectie heeft Hendrik orkestdirectie gestudeerd en is dirigent geweest van het Wijks Kamerorkest en Maarssens Symfonieorkest.

Bij zijn studie musicologie heeft hij Protestantse Kerkmuziek gevolgd bij Jan van Biezen, Gregoriaans bij Jan Bogaards en is hij assistent geweest van Herman Strategier voor de theoretische vakken.

Op zijn website www.tenor-hendrik-vonk.nl kunt u lezen hoe jarenlang het zwaartepunt gelegen heeft op een internationale zangers loopbaan, waarbij hij in prachtige producties heeft mogen bijdragen op het hoogste niveau.

Zijn ervaring, know how en enthousiasme deelt hij graag met anderen, ook met ons Regenboogkoor. Zijn hart klopt extra voor de kerkmuziek waarmee hij grote affiniteit heeft.

Als professioneel zanger is hij 6 jaar lid geweest van het Groot Omroepkoor en voorheen van het Rotterdams Kleinkoor o.l.v. Jan Eelkema, de Nederlandse Bachvereniging o.l.v. Jos van Veldhoven en het Utrechts Studenten Kamerkoor o.l.v. Jan Bogaards. Hij is enthousiast te krijgen voor alle goede muziek.

Zo speelt hij momenteel nog trompet in een bigband, waarin alle jazz stijlen langs komen.

In de kerkmuziek heeft Hendrik van jongs af meegewerkt aan liturgische avonden, waarbij ze in zijn geboortestad Amersfoort o.a. de St. Joriskerk regelmatig geheel gevuld kregen. Hij is goed bekend met protestantse (ook Lutherse) en katholieke vieringen en is het geheel eens met de gedachte dat de liturgie door een goede samenwerking op een eensluidende manier moet worden opgebouwd.

De redactie

Opbrengst collecten mei-juni 2014

Datum	Naam van de zondag	1 ^e mandje	2 ^e mandje	Kinderne- vendienst	Bestemming 2 ^e mandje
11-mei	Jubelt	€ 98,08	€ 73,46	€ 6,45	Roepingen zondag Bisdom
18-mei	Zingt	€ 159,10	€ 129,22	€ 5,15	Diaconie Leiden
25-mei	Vraagt	€ 94,50	€ 86,95	€ 3,60	PGL Onderhoud Kerkgebouwen
29-mei	Hemelvaart	€ 46,85	€ 41,05		PGL Predikantsplaatsen
1-juni	Hoor	€ 105,80	€ 83,37	€ 4,35	PGL Kosten Gemeenteleven
8-juni	Pinksteren	€ 192,94	€ 150,25		Pinkstercollecte Ned. Missionarissen

Michelin ster uitgereikt aan de kookgroep van de Regenboogdis

Vrijdag 30 mei jl. was er weer een geslaagde Regenboogdis. 32 gasten genoten van het driegangendiner samengesteld door chef-kok Ella Veenstra. Ze had deze keer versterking meegebracht in de persoon van Chandra die een Surinaams tintje aan de maaltijd gaf. Dat was vooral goed te merken aan de rijst en aan de kip en de zalm die met een speciale marinade heel bijzonder op smaak waren gebracht.

Tijdens het diner vroeg Corrie van der Zee het woord en richtte ze zich tot de kookploeg van de Regenboogdis - tot de koks en de assistenten: t.w. Maja van Spaandonk, Edo Elstak, Joke Langeveld, Wil Sluijter, Ella

Veenstra, Corry Meijer, Mellie Steenhouwer, Frances Verhaar en Edwin Meijer).
 “Beste kookploeg”, zei Corrie. “De Regenboogdis is een zeer gewaardeerde activiteit binnen de Regenboog. Mensen weten de weg er naar toe te vinden. Het samen eten schept een band tussen mensen en geeft hen de gelegenheid elkaar beter te leren kennen. Wel bekend bij de bezoekers van de Regenboogdis is dat de driegangendiners uitstekend van niveau zijn en dat zij de smaakpapillen van de bezoekers weten te strelen. Om die reden verdient de kookploeg een Michelin ster. Maar dat is maar één aspect van de waardering die in deze ster tot uitdrukking komt. De waardering geldt ook voor de intensieve voorbereiding die aan elke dis wordt besteed, voor de vriendelijke bediening tijdens de maaltijd en de klus van het opruimen er na. De aandacht die de kookploeg voor gasten heeft is bijzonder. Bij ziekte hebben gasten een kaart ontvangen en enkele keren is het diner zelfs persoonlijk aan huis bezorgd. Dat alles doet me denken aan de maaltijden zoals die door de eerste christengemeenschappen werden gehouden. Met vreugde overhandig ik daarom namens de smaakcommissie aan chef-kok van deze avond: Ella Veenstra de Oorkonde waarop vermeld staat dat de kookgroep van de Regenboogdis een Michelin ster heeft gekregen.

Naast deze oorkonde bestemd voor de kookgroep gezamenlijk, zal ik nu aan de leden er van persoonlijk een lintje met ster opspelden.”

Een mooie waardering en opsteker vond de kookploeg.

Volgende Regenboogdis

In verband met de barbecue georganiseerd door de AKM op 27 juni is de volgende Regenboogdis op vrijdag 4 juli aanstaande!

Soepmaaltijden in de vakantie

Omdat in de vakantietijd de meeste activiteiten stilliggen is er weinig te doen in die tijd. Onder leiding van chef-kok Maja van Spaandonk zal er daarom op vrijdag 25 juli en vrijdag 22 augustus een uitgebreide soepmaaltijd worden bereid. U moet dan denken aan een voedzame maaltijdsoep, met daarnaast een broodje kroket of haring en een toetje na. Zo kan men elkaar toch ontmoeten en samen eten. De prijs van de maaltijd is € 5,00. U kunt zich opgeven bij Maja van Spaandonk:
 per telefoon: 071 521 43 59 of via de e-mail: maja.v.spaandonk@live.nl

Frances Verhaar

Jongvolwassenen en Jonge Gezinnen

Beide groepen hopen in het nieuwe seizoen weer met frisse moed van start te gaan. De data staan op dit moment nog niet vast, maar worden zo snel mogelijk gepubliceerd. De jongvolwassenen komen eenmaal per maand bij elkaar, de jonge gezinnen ongeveer eens in de zes weken. Heb je zin om eens te komen kijken? Neem dan voor de jongvolwassenen contact op met Wander Gubler, wander_gubler@hotmail.com en voor de groep van de jonge gezinnen met Jan-Pascal van Best, janpascal@vanbest.org Je bent van harte welkom, ook als je gewoon eens wilt ervaren hoe het in deze groep is; hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

ds. Inge Smidt

Actie voor de Voedselbank!

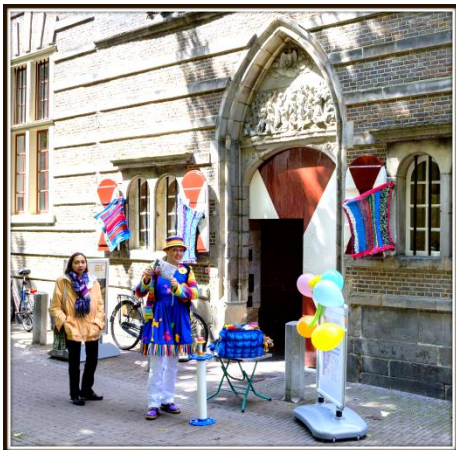
Straatmaaltijd

Zaterdag 14 juni organiseerde De Bakkerij, naar aanleiding van het programma

Toegewijde Kunst, een Straatmaaltijd voor de Voedselbank om gezonde producten te verzamelen als aanvulling van het voedselpakket. Niet voor niets staat sinds kort in De Bakkerij het altaarstuk "Het Voedsel" opgesteld om mensen stil te laten staan bij de waarde van hun voeding.

Al vroeg in de ochtend sjouwden zo'n 30 vrijwilligers enorm veel spullen vanuit het Diaconaal Centrum De Bakkerij naar het

Kinderrechtenhuis aan de Hooglandse Kerkgracht. Op het binnenplein werden kraampjes, tafels en stoelen klaar gezet, zodat de gasten rond 12 uur gezellig konden aanschuiven om de lekkere gerechten goed te kunnen proeven.

Van harte welkom

Ter verwelcoming van de gasten speelde straatmuzikant Rafaël aan de poort van het Kinderrechtenhuis op zijn accordeon. Voor de kinderen was ballonartieste Bloony aanwezig, die in een handomdraai van ballonnen de leukste creaties maakte voor passanten op de Hooglandse Kerkgracht.

De gasten hoefden niet voor hun maaltijd te betalen, maar konden diverse houdbare, gezonde en eiwitrijke producten inleveren, zoals zilvervliesrijst, noten, peulvruchten of blikjes vis. Deze producten gingen naar de Voedselbank als een gezonde aanvulling op het bestaande pakket.

Van worteltaart tot wentelteefjes

Diverse kookclubs hadden vooraf overheerlijke gerechten klaargemaakt vanuit hun eigen culturele achtergrond. Er waren ook gerechten bereid van producten die normaal gesproken ook in de pakketten van de Voedselbank zitten, zoals wortelen en wit brood. Bezoekers konden dus naast sandwiches, diverse rijstgerechten en salades onder meer genieten van wortelsoep, worteltaart, wortels verwerkt in salade en heerlijke versgebakken wentelteefjes

Deelnemers en begeleiders van de Stichting Arabische Vrouwen Narcis, de Diaconie Franstalige Afrikanen, MultiCultiKoken en de kookateliers van het project Lekker Gezond Goedkoop waren aanwezig en vertelden enthousiast over hun activiteiten en hun bijdrage aan deze bijzondere straatmaaltijd. Uit de Regenboog waren Maja van Spaandonk en Frances Verhaar leden van de werkgroep de Regenboogdis met een smakelijke wortel-salade aanwezig en Hanneke van der Veen met kleine gebakjes. Ook waren er verschillende leden van de Regenboog als bezoeker te vinden.

Gooi met gemak je voedsel in een bak

Tijdens de maaltijd voerde Mobiel theater Geurend Hooi een indrukwekkende cabaretvoorstelling uit op de binnenplaats van het Kinderrechtenhuis, waarin duidelijk naar voren kwam dat ieder van ons afhankelijk kan worden van de Voedselbank: door de crisis, domme pech, ontslag of verkeerde keuzes, waarbij schaamte je soms te lang doet wachten om hulp te zoeken.

De boodschap van de uitvoering was helder en eenvoudig: Gooi met gemak je voedsel in een bak!! De actrices lieten duidelijk zien hoe belangrijk en eenvoudig het inleveren van levensmiddelen kan zijn. Zet ergens een bak neer en zamel voedsel in!

Bijzonder geslaagde dag

Aan tafel werden in twee en een half uur tijd ruim 170 gasten ontvangen, die naast een stapel kratten en tassen met voedingsmiddelen ook nog € 200,- gaven voor tegoedbonnen van diverse levensmiddelen, waar na afloop van de Straatmaaltijd boodschappen voor worden gekocht voor de Voedselbank.

Iedereen kon terugkijken op een bijzonder geslaagde dag waarin we met veel mensen, zowel bekenden als onbekenden, aan konden

schuiven voor de Voedselbank. Veel mensen vonden het heerlijk om elkaar op deze wijze te ontmoeten, even bij te praten of elkaar te leren kennen en ondertussen te genieten van de muziek, het theater en de heerlijke gerechten van de Straatmaaltijd.

Verslag van Diaconaal Centrum de Bakkerij.
Foto's: Han de Bruin en Melle van der Wildt

N.B.

Elke eerste zondag van de maand is er weer een inzameling in de Regenboog. Uw bijdragen zijn ten zeerste gewenst omdat in de zomermaanden minder wordt opgehaald in verband met de vakantie.

Redactie Bulletin

Nieuwe uitgaven NBG

Krijgsmachtbijbel

Op woensdag 16 april heeft de Nederlandse krijgsmacht 5.000 nieuwe dwarsligger@bijbels in een speciale uitvoering in ontvangst genomen. Deze speciale bijbel werd gepresenteerd in het bijzijn van o.a. de inspecteur-generaal van de krijgsmacht, luitenant-generaal Ton van Ede, en de hoofdkrijgsmachtpredikant, ds. Klaas Henk Ubels. De presentatie vond plaats in de Zwaluwenberg te Hilversum, het hoofdkwartier van de Inspecteur Generaal van de krijgsmacht.

De krijgsmachtuitvoering van de Bijbel wordt geleverd in twee uitvoeringen: de Nieuwe Bijbelvertaling (NBV) en de Herziene Statenvertaling (HSV). De bijbels worden ingezet door de Protestantse Geestelijke verzorging bij de krijgsmacht in het werk onder militairen van de vier legeronderdelen. De realisatie van de bijbels is mede mogelijk gemaakt door sponsoring van de Koninklijke PTT Pro Rege, het Nederlands Bijbelgenootschap, en de Stichting Herziene Statenvertaling.

Deze speciale editie is niet te koop in de winkel maar uitsluitend bestemd voor de krijgsmacht.

NB: Een dwarsligger is een boekvorm, waarbij de bladspiegel van één pagina uit een boek overdwars op twee pagina's van elk acht bij twaalf centimeter wordt afgedrukt. Daardoor is het boek handzamer en eenvoudiger mee te nemen.

Allemaal mannen, 21 bijbelse portretten

Sinds half mei ligt het boek *Allemaal mannen* in de winkel. Vier theologen – Tom Mikkers, Nico ter Linden, Eric van Halsema en Teunard van der Linden, beschrijven verschillende mannen uit de Bijbel. Afbeeldingen uit de collectie van Museum Catharijneconvent zijn als illustratie bij de tekst gevoegd. Het boek kost € 15,95 en telt 140 blz. ISBN 9789089129762.

Jeugdbijbel

Op 28 juni verschijnt de *Jeugdbijbel*, een bundeling van 74 hervertelde Bijbelverhalen door Corien Oranje, Mireille Geus en Lieke van Duin, auteurs met ruime ervaring in het schrijven voor kinderen.

De Jeugdbijbel is bedoeld voor kinderen van 9-12 jaar, om voor te lezen of om zelf te lezen. Vanaf heden is er een voorpublicatie met vier verhalen beschikbaar. Zo kunt u alvast kennismaken met de rijke vertelkracht van de Jeugdbijbel. De (gratis) voorpublicatie vindt u in de christelijke boekhandel.

Jeugdbijbel | ca. € 32,50 | ca. 400 blz. | ISBN 9789089120373

Nederlands Bijbelgenootschap

Spraakgebrek

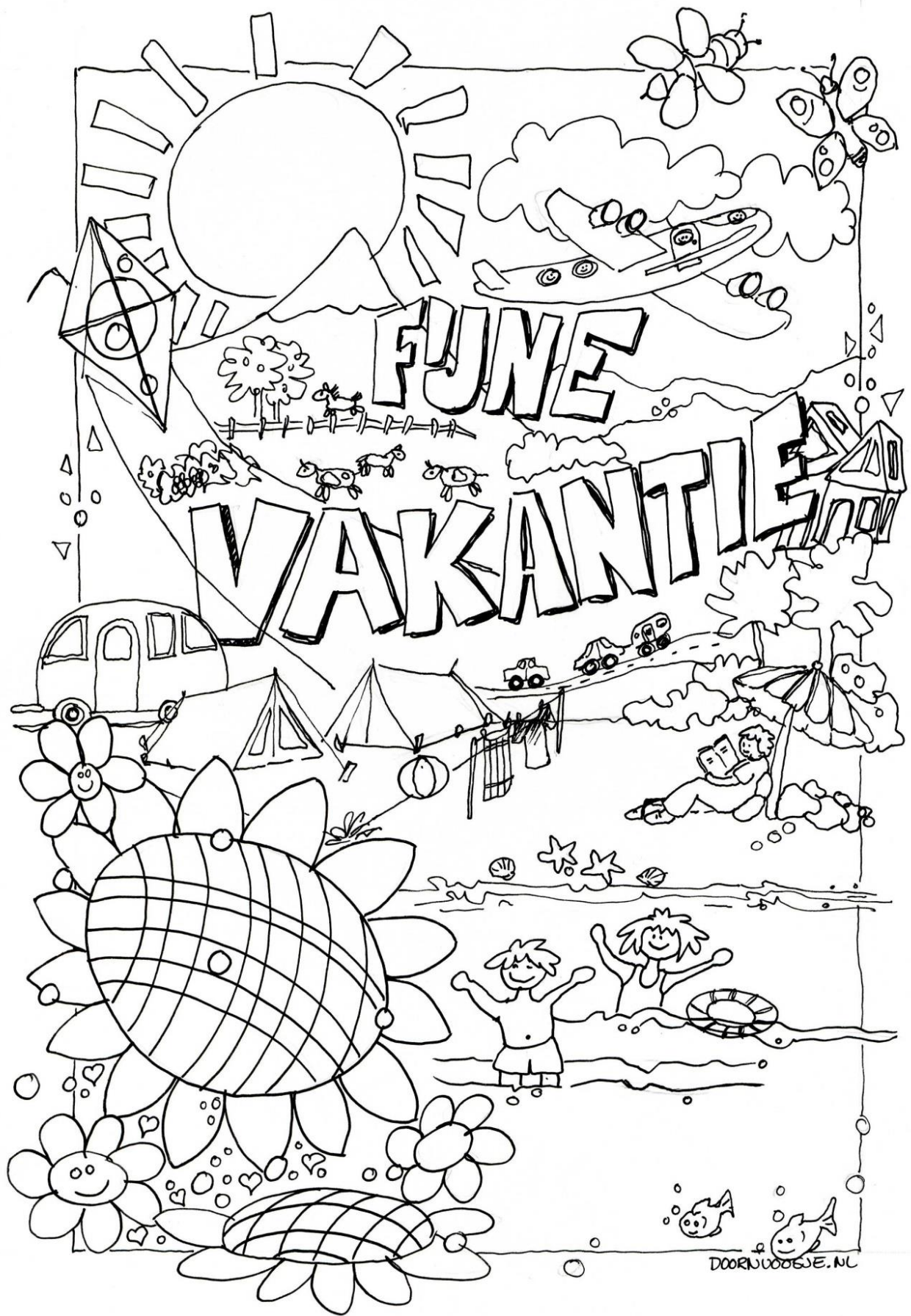
Om mij heen is het vrijwel nooit stil. Niet dat Co vaak zijn stem laat horen, maar menig ander hulpmiddel doet dat wel. De op mijn computer geïnstalleerde spraaksynthesizer Xander, leest me op dit moment voor wat ik aan het schrijven ben. Mijn sprekende agenda, die ook de stem

van Xander heeft, blijft me net zo lang aan afspraken herinneren, tot ik hem het zwijgen opleg. Mijn horloge, waarin een gentleman verscholen zit, vertelt me in keurig Engels hoe laat het is. Tijdens het bakken, geeft de Duitsprekende keukenweegschaal op enigszins schreeuwerige wijze aan hoeveel gewicht ik in de schaal gelegd heb. Duurt het haar allemaal te lang, dan wenst ze me vriendelijk Auf Wiedersehen. Een Duitsprekende klok, geeft ieder uur automatisch de tijd aan. Haar stem klinkt zo natuurlijk, dat we regelmatig schrikken als ze plotseling het woord neemt. De mp3-speler waarmee ik luisterboeken lees, heet me na het inschakelen ietwat snibbig welkom en spreekt alle menufuncties uit.

Het komt wel eens voor dat een sprekend hulpmiddel met een bepaald woord de mist in gaat. Eén van de vorige spraaksynthesizers die ik op mijn computer gebruikte, genaamd Rick, kon niet omgaan met het woord belijdenis. Zodra dat in een zin voorkwam, viel hij stil. Gelukkig was Rick bereid om te leren. Hij beschikte over een woordenboek, waarin ik de fonetische uitspraak kon weergeven. Door daar “belijdenis” te veranderen in “beleidenis”, struikelde hij niet langer over dit woord. Xander, die nu op mijn computer draait, heeft ook zo zijn eigenaardigheden. Hij spreekt de naam van het Bijbelboek Job uit als het Engelse woord voor een baan. Een RVS drinkbak of prullenbak is volgens Xander van de Raad van State. De naam Joke spreekt hij uit als het Engelse woord voor grap, en YouTube noemt hij jouwtube. Gelukkig beschikt ook Xander over een woordenboekfunctie, waarin dit alles aan te passen is.

De meeste hulpmiddelen hebben zo'n aanpasfunctie niet aan boord. Hebben zij een spraakgebrek, dan moet ik mij daar dus bij neerleggen. Zo had een Duitssprekend horloge, dat naast de tijd ook de dag van de week uitsprak, de gewoonte om zaterdag niet Samstag, maar Sonnabend te noemen. Op zich niet zo'n probleem, maar het irritante was dat ze daarbij de klemtoon verkeerd legde, waarbij de nadruk op de eerste lettergreep kwam in plaats van op de tweede. Ook de kleurendetector waarover ik een aantal maanden geleden schreef, kent een paar versprekingen. Ze noemt de kleur kaki letterlijk kaki en als iets seringenpaars is, is het volgens haar seeringenpaars. Gelukkig laat ze bij het detecteren van de kleuren zelf, geen steken vallen.

Corine Knoester (www.stekeblind.nl)

DOORNVOESSE.NL